

Plzeň dne 10. září 2020
Č. j.: MZP/2020/520/896
Sp. zn.: ZN/MZP/2020/520/234

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy III, jako odvolací správní orgán příslušný podle ust. § 79 odst. 3 písm. r) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoPK“), a podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), projednalo odvolání podaná spolkem Krajina 2000, spolek pro ochranu přírody dolního Posázaví, sídlem Studené 93, 254 01 Jílové u Prahy, spolkem Sdružení Miláčov, z.s., sídlem Vrchotovy Janovice 22, 257 53 Vrchotovy Janovice, spolkem Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, spolkem Český svaz ochránců přírody, okresní sdružení Benešov, sídlem Pláteníkova 264, 258 01 Vlašim, obcí Tisem, sídlem Tisem 36, 257 56 Neveklov, městysem Maršovice, sídlem Maršovice 89, 257 55 Maršovice, panem Zdeňkem Štěpánkem, bytem Příbyšice 13, 257 56 Neveklov, Ing. Petrem Hanzlíkem, bytem Kovařovicova 1139/2, 140 00 Praha 4 a panem Josefem Žížalou, bytem Úročnice 4, 256 01 Benešov, všechna směřující proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, ze dne 20. 3. 2020, č.j. PK-ŽP/6590/20, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 25. 3. 2020, č.j. PK-ŽP/6989/20, kterým bylo na základě žádosti společnosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, sídlem Na Pankráci 56, 140 00 Praha 4, rozhodnuto o výjimce dle § 56 ZoPK ze zákazů stanovených v § 50 odst. 1 a 2 téhož právního předpisu k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů pro účely realizace stavebního záměru dálnice D3 v úseku 0304 Václavice – Voračice, přičemž, za použití ustanovení ZoPK a §§ 67 – 69 správního řádu, rozhodlo takto:

Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 20. 3. 2020, č.j. PK-ŽP/6590/20, **se** podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **ruší a věc se vrací Krajskému úřadu Plzeňského kraje k novému projednání.**

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvu životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) byla dne 10. 7. 2020 postoupena výše označená odvolání směřující proti napadenému rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského

kraje (dále jen KÚPK). V případě všech uvedených odvolatelů se jedná o účastníky daného řízení dle § 27 odst. 2 a 3 správního řádu, kterým bylo napadené rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou, přičemž k doručení napadeného rozhodnutí došlo v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 správního řádu patnáctým dnem po vyvěšení, tedy v tomto případě dnem 4. 4. 2020. Tímto dnem byl určen počátek běhu lhůty k podání odvolání v délce 15 dnů, přičemž posledním dnem odvolací lhůty byl tak den 20. 4. 2020. Pokud ministerstvo nahlíží údaje o doručení předmětných odvolání, resp. údaje o podání některých odvolání doručovaných poštou k poštovní přepravě, pak z těchto vyplývá, že ve všech případech se jedná o včasné odvolání, přičemž rovněž lze konstatovat, že tato odvolání byla podána aktivně legitimovanými subjekty a splňují veškeré náležitosti nezbytné k jejich řádnému projednání.

KÚPK doručil odvolání všem účastníkům daného správního řízení s možností se k jeho obsahu vyjádřit. V určené lhůtě tak učinil žadatel, který v rámci písemného sdělení zástupce ze dne 11. 6. 2020, č.j. PK-ŽP/12042/20 shledal námitky odvolatelů nedůvodnými.

Napadeným rozhodnutím rozhodl KÚPK o žádosti společnosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, sídlem Na Pankráci 56, 140 00 Praha 4 (dále jen „žadatel“), o povolení výjimky ze zákazů stanovených v § 50 odst. 1 a 2 ZoPK k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů pro účely realizace stavby dálnice D3 v úseku 0304 Václavice - Voračice dle projektové dokumentace „D3 0304 Václavice – Voračice, SUDOP PRAHA a.s., 2016“. KÚPK výrokem I výrokové části napadeného rozhodnutí na základě § 56 odst. 1 a 2 písm. c) ZoPK povolil výjimku pro zde specifikované ZCHDŽ a výrokem II výrokové části napadeného rozhodnutí stanovil na základě § 56 odst. 3 a § 67 odst. 4 ZoPK celkem 25 podmínek pro výkon povolované činnosti a opatření k zamezení či ke zmírnění negativních vlivů zamýšleného zásahu.

Dne 25. 3. 2020 bylo pod č.j. PK-ŽP/6989/20 vydáno ze strany KÚPK rozhodnutí o opravě zřejmé nesprávnosti výše označeného rozhodnutí postupem dle § 70 správního řádu, kterým bylo změněno označení příslušné projektové dokumentace. Součástí správního spisu je rovněž odvolání spolku Krajina 2000 proti tomuto opravnému rozhodnutí. Toto odvolání bylo projednáno v samostatném odvolacím řízení, jehož výsledkem ke dni vydání tohoto rozhodnutí ministerstva bylo zamítnutí odvolání a potvrzení opravného rozhodnutí. Pro účely tohoto odvolacího řízení je na základě uvedeného podstatné, že jeho předmětem bude přezkoumání příslušného meritorního rozhodnutí ve znění označeného rozhodnutí opravného.

Ve věci samé tedy byla proti napadenému rozhodnutí podána výše označená odvolání. Tato se z valné části svým obsahem prakticky shodují s tím, že opakují shodné argumenty ke shodným námitkám. Z těchto důvodů se bude dále ministerstvo věnovat obsahu všech odvolání současně, a to tam, kde jsou tato co do obsahu shodná, přičemž následně bude reagovat na případné další námitky, která jsou pro jednotlivá odvolání specifická.

Co se týká podkladů odvolacího řízení, vychází ministerstvo při posouzení věci ze stávajícího obsahu správního spisu, přičemž žádné nové podklady do správního spisu nezařazuje. Odvolatel Krajina 2000 přikládá ke svému odvolání v kopii dokument „Posouzení Rozhodnutí o povolení výjimky podle ust. § 56 ZOPK ze zákazů stanovených v ust. § 50 odst. 1 a 2 ZoPK k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů pro realizaci stavby dálnice D3 0304 Václavice - Voračice“ zpracovaný 15. 4. 2020 RNDr. Mojmírem Vlašínem, soudním znalcem v oboru ochrana přírody, specializace zoologie. Tento dokument ministerstvo neprovedlo jako důkaz a v rámci odvolacího řízení k němu nepřihlédlo, neboť dokument se zabývá právním hodnocením napadeného rozhodnutí a jeho dosavadních podkladů, což je činnost, která zpracovateli dokumentu nepřísluší. Odvolatel učinil některé závěry dokumentu součástí odvolacích námitek, přičemž ministerstvo se tak těmito zabývá v další části tohoto rozhodnutí na bázi vlastního posouzení podkladů napadeného rozhodnutí. Dále pak žadatel učinil přílohou svého vyjádření dokument „Odborné stanovisko k doručeným odvoláním k rozhodnutí KÚ

Plzeňského kraje stran D3 – stavba D3 0304 Václavice – Voračice (km 29,200 – 45,900) a stavba D3 0305/I Voračice – Nová Hospoda (km 45,900 – 62,400) zpracovaný dne 8. 6. 2020 Doc. Dr. Janem Farkačem, CSc. Rovněž v případě tohoto dokumentu je ministerstvo nuceno konstatovat, že jeho zpracovatel se zabývá výhradně subjektivním a částečně právním hodnocením obsahu odvolání a obsahu napadeného rozhodnutí, které zpracovateli nepřísluší. Žádný z uvedených dokumentů neobsahuje nad rámec řečeného žádné informace stran skutkového stavu věci, které by již nebyly součástí stávajících podkladů rozhodnutí, přičemž oba dokumenty jsou z tohoto hlediska neupotřebitelné. Z těchto důvodů ministerstvo označené dokumenty v odvolacím řízení jako důkaz neprovedlo a mezi podklady rozhodnutí je nezařadilo.

Všechna odvolání namítají nezákonnost a věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí.

První skupina námitek shodných pro všechna odvolání směřuje proti způsobu vyhodnocení veřejného zájmu na straně zamýšleného stavebního záměru a související vyhodnocení splnění podmínek pro udělení výjimky dle § 56 ZoPK. Odvolatelé uvádějí, že argumentace o převaze jiného zájmu nad zájmem na ochraně přírody je opřena o dokumenty, jimž vyprší platnost v roce 2020. Dále namítají, že argument potřebnosti propojení Prahy a Českých Budějovic (Linze) opírající se o Politiku územního rozvoje a již zmíněnou mezistátní dohodu neobstojí, neboť žádný z těchto dokumentů neurčuje konkrétní vedení trasy D3. Odvolatel spolek Děti Země v tomto směru namítá, že argumentace odkazem na mezivládní dohodu mezi Českou republikou a Rakouskem o propojení dálnice D3 s rakouskou dálnicí S10 je z hlediska veřejného zájmu na stavbě irelevantní, neboť předmětem řízení není příhraniční úsek D3.

Pokud ministerstvo nahlíží obsah příslušné části odůvodnění napadeného rozhodnutí, je argumentace KÚPK v tomto ohledu poměrně obsáhlá. KÚPK opírá svůj závěr o veřejné prospěšnosti stavby D3, jejíž nedílnou součástí je rovněž úsek Václavice - Voračice, o celou řadu dokumentů vydaných na úrovni vládní, mezinárodní, celostátní politické či regionální (viz obsah napadeného rozhodnutí), na jejichž základě lze dovodit váhu veřejného zájmu na straně vybudování dálnice D3. Pokud odvolatelé namítají časovou působnost těchto dokumentů, pak ministerstvo ve shodě s KÚPK vnímá jejich současný obsah za aktuální. Co se týká staveb dálnic, tyto zůstávají v platné legislativě vymezeny jako stavby veřejně prospěšné. Samotná dálnice D3 je již z části vybudována a v provozu, přičemž i to lze považovat za důvod stojící na straně veřejného zájmu na dokončení této stavby, a to včetně posuzovaného úseku, bez kterého by tato stavba jako celek jen obtížně naplňovala svůj smysl beze zbytku. Ministerstvo k tomuto tématu dodává, že z početné judikatury správních soudů lze dovodit, že na to, co je v konkrétní věci veřejným zájmem, lze v praxi nezřídka usuzovat zejména z politických a zákonodárných aktů, z politického diskurzu, veřejného diskurzu k nejrůznějším odborným otázkám apod., byť správní orgány přirozeně nejsou těmito politickými vodítky vázány. Pokud byl doposud i cestou použitých dokumentů deklarován zájem na vybudování D3, pak přes jejich omezenou platnost nelze v současnosti z žádných aktuálních politických kroků, prohlášení či jiných indicií jakkoli usuzovat na to, že by zájem na vybudování dálnice D3 a jejím plném zprovoznění jakkoli oslabil. Ministerstvo považuje nad rámec uvedeného za nadbytečné obsáhlou argumentaci KÚPK na tomto místě opakovat, přičemž v podrobnostech na ni poukazuje. Způsobu vyhodnocení ministerstvo přisvědčuje, přičemž je toho názoru, že KÚPK existenci veřejného zájmu na výstavbě daného úseku D3 identifikoval správně a na základě relevantních podkladů.

Co se týká navazujících vlastních správních úvah KÚPK, nelze však již beze zbytku přisvědčit dalšímu postupu KÚPK ve věci identifikace a posouzení intenzity zájmu na ochraně přírody, tedy v tomto případě zejména zájmu na ochraně potencionálně dotčených ZCHDŽ a poměření uvedených v opozici stojících zájmů ve smyslu podmínek § 56 odst. 1 a 2 ZoPK.

Ohledně zájmu na ochraně přírody, resp. potencionálně dotčených ZCHDŽ, KÚPK v zásadě nic konkrétního neuvádí. KÚPK bez toho, aby zdůvodnil rovněž existenci a intenzitu veřejného zájmu na ochraně přírody, přistupuje bez adekvátních hlubších úvah poněkud překvapivě k porovnávání těchto dotčených zájmů. Byť lze určité náznaky úvah vysledovat v procesu posuzování významu a veřejného zájmu na výstavbě D3, samostatně a adekvátně kvalitě úvah, které KÚPK věnuje zájmu na výstavbě, se zájmu na ochraně ZCHDŽ nevěnuje. Takový postup svědčící o značné nevyváženosti argumentace nelze aprobovat.

Předně je v tomto ohledu nutno zdůraznit, že jakkoli je zcela legitimní a korektní posuzovat veřejný zájem na výstavbě daného úseku D3 s ohledem na význam celé stavby, jejíž nedílnou součástí daný úsek je, nelze již tento rozsah posouzení akceptovat v procesu identifikace veřejného zájmu na ochraně ZCHDŽ, neboť výjimka není udělována pro celý záměr, ale pouze jeho jednu část. Proto musejí být navazující úvahy již zcela konkrétní, týkající se právě výhradně posuzovaného úseku. KÚPK vychází při svém rozhodování z obsahu a výsledků biologických průzkumů lokality dotčené stavbou úseku Václavice - Voračice, z jehož závěrů čerpá katalog potencionálně dotčených ZCHDŽ a návrh kompenzačních opatření. Jak však bude uvedeno dále, postrádají tyto podklady a posléze pak především napadené rozhodnutí jakékoli konkrétní údaje, které by dovolovaly posouzení věcné správnosti posléze přijatých závěrů KÚPK stran převahy zájmu na výstavbě daného úseku D3 nad zájmy ochrany ZCHDŽ. Předně nemá KÚPK doposud k dispozici alespoň řádové počty jedinců ZCHDŽ, na které se má výjimka vztahovat. To je na jednu stranu v rozporu s požadavky stran obligatorního obsahu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 56 odst. 7 ZoPK, jak bude rozvedeno dále, na stranu druhou relativizuje tento nedostatek kvalitu možných (avšak doposud neučiněných) úvah KÚPK ohledně významu zákonem chráněného zájmu na straně ochrany ZCHDŽ a vlivu realizace záměru na udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany lokálních populací. Alespoň řádová kvantifikace počtu jedinců přinejmenším u těch ZCHDŽ, kteří jsou v dotčeném území detekováni jako trvaleji se vyskytující, je nutně nezbytným podkladem pro úvahy ohledně intenzity potencionálního negativního dopadu záměru co do rozsahu zasažené populace, a tedy nutným kritériem významu a intenzity zájmu na straně ochrany ZCHDŽ. KÚPK je povinen akcentovat rovněž nutnost udržení příznivého stavu dotčených ZCHDŽ, tedy stavu, kdy údaje o populační dynamice druhu naznačují, že se dlouhodobě udržuje jako životaschopný prvek svého přírodního stanoviště, a přirozený areál rozšíření druhu není a pravděpodobně nebude v dohledné budoucnosti omezen a existují a pravděpodobně budou v dohledné době nadále existovat dostatečně velká stanoviště k dlouhodobému zachování jeho populací. Nelze rozumně uvažovat o zachování příznivého stavu druhu, nejsou-li předem zjišťovány skutečnosti o četnosti populace druhu v dotčené lokalitě a předpokládaném vlivu činnosti na ni, což jsou okolnosti, které nepochybně mají na udržení příznivého stavu druhu podstatný vliv. Úvahy KÚPK rovněž postrádají zhodnocení intenzity zájmu na ochraně přírody na bázi existence stavbou dotčených přírodních biotopů a prvků existujícího stavbou dotýkaného územního systému ekologické stability (stávající biocentra, biokoridory, EVL).

Pokud KÚPK uvažuje v rámci podmínek o kompenzaci dopadů na ZCHDŽ a uvedené prvky ÚSES, pak tyto úvahy jsou jistě na místě, avšak zásadně musejí navazovat na předešlé úvahy ohledně vlastního hodnocení dopadu a samy o sobě nejsou zdůvodněním váhy zájmu na ochraně ZCHDŽ ani kritériem hodnocení intenzity tohoto zájmu při porovnávání možné převahy zájmu na realizaci záměru, za které je KÚPK mylně považuje. Pokud by totiž nebyla zjištěna převaha zájmu na výstavbě nad zájmy ochrany přírody, nebyly by přirozeně žádné úvahy stran kompenzačních opatření potřebné. Kompenzační opatření jsou fakultativním prostředkem snížení dopadu záměru v případě povolení škodlivé činnosti formou povolení výjimky z ochrany ZCHDŽ, nikoli kritériem, které by mohlo jakkoli snižovat intenzitu zájmu na ochraně ZCHDŽ v případě jeho porovnávání se zájmy jinými. Předmětem posuzování intenzity

zájmu na ochraně ZCHDŽ je vždy primárně současný stav, neboť právě ten je v tomto ohledu rozhodující jako stav potencionálně dotčený škodlivou činností. Nemůže být předmětem posuzování stav budoucí poté, kdy bude současný stav již stavbou dotčen, neboť takovým postupem by byl význam zájmu na ochraně ZCHDŽ do jisté míry účelově snižován.

Na uvedený problém navazuje další vada napadeného rozhodnutí, a to absence řádného hodnocení převahy některého z dotčených veřejných zájmů v procesu jejich porovnávání. Pokud byl doposud obsáhleji zdůvodněn pouze veřejný zájem na výstavbě daného úseku D3, přičemž současně prakticky zcela opomenut co do zdůvodnění zájem na ochraně přírody a dotčených ZCHDŽ, pak zde prozatím není co korektně porovnávat. Ostatně v příslušné části odůvodnění je KÚPK velmi stručný s tím, že patrně na základě nedostatku výše vytýkaného spočívá související argumentace pouze v konstatování (doposud neodůvodněné) nízké intenzity vlivu, na kterou navazuje stručná úvaha stran toho, že intenzita vlivu na ZCHDŽ bude snížena přijetím kompenzačních opatření.

Jak bylo uvedeno, nízká intenzita vlivu není pro absenci příslušné části správního uvážení doposud zdůvodněna. Není uvedeno, na základě jakých hodnotících kritérií KÚPK k tomuto závěru dospěl a chybí řada podstatných informací, bez kterých je takové hodnocení obtížně představitelné. Z těchto důvodů bude povinností KÚPK v dalším řízení řádně vyhodnotit existenci a intenzitu zájmu na ochraně dotčených ZCHDŽ v intencích výše řečeného a tedy zabývat se v této souvislosti současným stavem s perspektivou zachování příznivého stavu dotčených ZCHDŽ. Na to pak KÚPK naváže podrobným porovnáním obou dotčených veřejných zájmů a posouzením převahy toho kterého zájmu nad zájmem druhým. Veškeré své úvahy KÚPK podrobně zdůvodní. Pokud má ministerstvo reagovat na některé z námitek stran postupu KÚPK při shromažďování a zpřístupňování podkladů řízení, pak vzhledem k výsledku tohoto odvolacího řízení ukládá KÚPK, aby se rovněž zabýval tím, zda v rámci správního řízení shromáždil veškeré potřebné podklady v relevantní formě a zda měli všichni účastníci řízení možnost se s těmito podklady řádně seznámit. Případné nedostatky při novém projednání věci napraví. To se netýká jen části obsahující úvahy a hodnocení související s dotčenými veřejnými zájmy, ale celého procesu správního řízení, neboť obdobné námitky odvolatelů se celým obsahem odvolání prolínají.

Další skupina námitek směřuje k otázce potřebnosti souhlasu vlastníků pozemků dotčených umístěním kompenzačních opatření ve smyslu podmínek, za kterých byly výjimky uděleny. Někteří vlastníci pozemků souhlas k umístění opatření doposud neudělili. Dle odvolatelů nelze bez tohoto souhlasu o výjimkách a opatřeních rozhodovat, neboť není zajištěna jejich realizace, trvalé zachování a údržba ve stavu potřebném k účelu, ke kterému jsou navrhována. Argumentaci KÚPK ohledně nepotřebnosti souhlasu vlastníka ve vazbě na možnosti vyvlastnění odvolatelé odmítají a svůj názor zevrubněji zdůvodňují. I v případě připuštění možnosti případného vyvlastnění dotčených pozemků se jedná doposud o teoretickou možnost, pokud prozatím žádné vyvlastňovací řízení neproběhlo, přičemž neproběhlo ani žádné územní či stavební řízení na umístění těchto opatření. Spolek Děti Země doplňuje tuto námitku odkazem na rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 27. 7. 2016, č.j. JMK 108488/2016 ve věci stavby silnice R5204.1 Pohořelice – Ivaň a navazující rozhodnutí MŽP ze dne 14. 3. 2019, č.j. MZP/2019/560/409. Obě tato rozhodnutí obsahují odkaz na souhlas obce Pohořelice s umístěním kompenzačních opatření (pozemku pro vybudování mokřadu).

Ministerstvo shledává tyto námitky částečně důvodnými. Předně však zdůrazňuje, že řízení o povolení výjimek ze zákazů stanovených k ochraně ZCHDŽ ve smyslu § 56 ZoPK není řízením, v jehož rámci by bylo a priori rozhodováno o jakýchkoli majetkoprávních vztazích, jejich založení, změně či zrušení. Předmětem tohoto řízení je posouzení splnění podmínek pro případné udělení výjimky, tedy zejména posouzení převahy jiného veřejného zájmu nad zájmy

ochrany dotčených ZCHDŽ, případně dalších podmínek vyplývajících z transpozice evropského práva tak, jak jsou tyto zařazeny v ustanovení § 56 odst. 1 a 2 ZoPK. V kontextu řečeného pak ve vazbě na ustanovení § 56 odst. 3 ZoPK a § 67 odst. 4 téhož právního předpisu je předmětem řízení zhodnocení nezbytnosti a rozsahu opatření k vyloučení, zmírnění nebo náhradě negativních vlivů povolované činnosti a souvisejících zásahů. V tomto řízení je tedy jeho předmětem co do kompenzačních opatření posouzení, zda jsou tato opatření dostatečná, přiměřená a perspektivně účinná, případně vhodně navržená z hlediska jejich umístění, rozsahu a způsobu provedení, nikoli založení oprávnění tato opatření bez dalšího realizovat.

Majetkoprávních vztahů se tak řízení dle § 56 ZoPK nedotýká, tudíž ani případný nesouhlas vlastníka pozemku dotčeného umístěním kompenzačních opatření nemůže znamenat překážku posouzení umístění, rozsahu či kvality navrhovaných opatření. Ten je relevantním v dalším řízení o umístění stavby včetně kompenzačních opatření, jsou-li tato do rozsahu stavby zahrnuta, ve kterém se bude následně rozhodovat o umístění záměru spojeném s potřebou řešení otázek souvisejících s majetkoprávními vztahy ke stavbou dotčeným pozemkům. Ministerstvo poukazuje v této souvislosti na ustálenou judikaturu správních soudů, dle které musí být rozhodnutí o povolení výjimky dle § 56 ZoPK vydáno již před rozhodnutím o umístění stavby. V rozhodnutí o umístění stavby se s konečnou platností stanoví mj. stavební pozemek, na němž má být stavba umístěna, jakož i podmínky pro umístění stavby na něm, tedy rovněž požadavky na ochranu životního prostředí. Má-li být stavba umístěna v místě s výskytem ZCHDŽ, musí povolení výjimky předcházet umístění stavby.

Nicméně právě řečené neznamená, že by souhlas či nesouhlas vlastníků pozemků dotčených vybudováním kompenzačních opatření byl pro toto řízení natolik irelevantní, že by jej správní orgán neměl vůbec vyžadovat. Právě naopak. Jak bylo zmíněno, je předmětem řízení dle § 56 ZoPK posouzení, zda jsou navrhovaná kompenzační opatření dostatečná, přiměřená a perspektivně účinná, případně vhodně navržená z hlediska jejich umístění, rozsahu a způsobu provedení. Je v této souvislosti obtížně představitelné, aby žadatel s poukazem na výsledky biologického průzkumu a hodnocení navrhoval často zásadní kompenzační opatření v podobě například vybudování tůní, mokřadů, valů, ekoduktů apod. na cizích pozemcích, ačkoli s vlastníky těchto pozemků vůbec nevešel v kontakt za účelem jejich projednání. Z hlediska zachování příznivého stavu některých z dotčených ZCHDŽ je zcela nezbytné zajistit dlouhodobou funkčnost takových zásadních kompenzačních opatření, což bez vědomí a souhlasu vlastníka takovým opatřením dotčeného pozemku patrně nebude myslitelné. Má-li být pak úkolem správního orgánu posoudit, mimo jiné, vhodnost umístění opatření a perspektivní účinnost, pak nelze vyloučit, že v tomto zájmu může být případný nesouhlas důvodem ke změně formy či umístění konkrétního kompenzačního opatření například na pozemku, jehož vlastník bude s jeho umístěním souhlasit. Konečně pak k argumentaci institutem vyvlastnění ministerstvo zdůrazňuje, že byť v případě řady veřejně prospěšných staveb zvláštní zákon předpokládá jeho využití, vždy se v případě nuceného omezení vlastnických práv či vyvlastnění jedná o postup ultima ratio, který je možný ve výjimečných případech zásadní převahy veřejného zájmu, pro který má být tento postup aplikován, a kterému musí předcházet nezbytná snaha o konsensus ohledně vzniku, změny či zániku vlastnických práv a jejich případného omezení. Konečně pak široce pojímaná argumentace institutem vyvlastnění tak, jak je tato aplikována ze strany KÚPK, není ve vztahu k předmětu řízení dle § 56 ZoPK vzhledem k výše uvedenému stran jeho povahy namístě.

Z těchto důvodů tedy považuje ministerstvo absenci snahy o zajištění stanovisek vlastníků pozemků dotčených umístěním kompenzačních opatření za podstatnou vadu dosavadního řízení, která působí nezákonnost a věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí. Ministerstvo ve svém předchozím stanovisku, o které KÚPK opírá svůj závěr stran nepotřebnosti souhlasu

vlastníků dotčených pozemků, hovoří o tom, že pro účely rozhodnutí o výjimce není tento souhlas (v materiálním smyslu) nezbytný, nikoli však o tom, že by jej nebylo potřebné vyžadovat. KÚPK postupoval v zásadě správně, pokud ve výzvě k doplnění žádosti požadoval po žadateli, aby u každého jednotlivého pozemku doložil souhlas jeho vlastníka s realizací navržených opatření. Případný nesouhlas sice neznamená, že by nebylo možné o výjimkách věcně rozhodovat, avšak může být důvodem ke změně návrhu či uložení kompenzačních opatření ve prospěch zájmu na ochraně ZCHDŽ. Postup v případě nemožnosti realizace kompenzačních opatření tak, jak je tento předpokládán v podmínce 24 výroku II výrokové části napadeného rozhodnutí, by měl být vyhrazen pro výjimečné situace, které nebylo možné při rozhodování o výjimce předpokládat. Postup správního orgánu by rozhodně neměl takové situace a priori vyvolávat, byť se vlastní řízení dle § 56 ZoPK majetkoprávních vztahů samo o sobě netýká, jak bylo řečeno výše.

Ministerstvo v této souvislosti nepřehlédlo, že vlastníci dotčených pozemků jsou účastníky daného správního řízení a jako takoví mají možnost vyjádřit v řízení své stanovisko, které může obsahovat (a v řadě případů také obsahuje) nesouhlas s vybudováním kompenzačních opatření na jimi vlastněných pozemcích. Procesní právo účastníka správního řízení však nelze zaměňovat s povinností žadatele jednat s vlastníky pozemků a doložit k žádosti jejich stanovisko, navrhuje-li stavby či jiná opatření na jimi vlastněných pozemcích, ke kterým žadatel žádá vlastnická, užívací či jiná práva k věcem cizím, která by jej k podobným zásahům opravňovala, nemá. S ohledem na výše řečené shledává ministerstvo současně nedostatečným způsob, jakým KÚPK reagoval na uvedená vyjádření některých vlastníků pozemků, kdy prostým odkazem na stanovisko ministerstva ohledně postradatelnosti souhlasu vlastníka pozemku věcně danou námitku obsahující nesouhlas vlastníka ani v jednom případě nevypořádal. Proto bude úkolem KÚPK v dalším řízení krom doplnění podkladů rozhodnutí ve smyslu výše řečeného adekvátně vyhodnotit námitky vlastníků dotčených pozemků ohledně nesouhlasu s umístěním kompenzačních opatření.

Další širší skupina námitek směřuje k údajné zastaralosti a nedostatečnosti podkladových materiálů. Dle odvolacích námitek KÚPK uznává rozpor odborného stanoviska Doc. Farkače s požadavky vyhlášky č. 142/2018 Sb., nicméně nevyvozuje z tohoto rozporu žádné závěry. Odvolatelé poukazují na konstatování KÚPK ohledně přepjatého formalizmu v případě trvání na přepracování stanoviska do podoby souladné s uvedeným právním předpisem, přičemž shledávají takový přístup KÚPK nezákonným. V rámci odvolání je pak podrobováno kritice konstatování KÚPK stran podchycení všech významně dotčených ZCHDŽ s tím, že dle odvolatelů je nezbytné udělit výjimku pro všechny ZCHDŽ, do jejichž ochrany by mohlo být škodlivě zasahováno. Odvolatelé dále odmítají nesení důkazního břemene stran výskytu ZCHDŽ nad rámec doposud identifikovaných.

Tyto námitky neshledává ministerstvo důvodnými. Co se týká souladu dokumentů „Výsledky přírodovědného průzkumu území dálnice D3 stavba 0304 Václavice – Voračice“ (Farkač. J., listopad 2015), „Migrační studie D3, stavba 0304 Václavice – Voračice“ (Farkač. J., listopad 2015), „Aktualizace přírodovědných průzkumů STAVBA D3 0304 Václavice – Voračice - soupis kompenzačních opatření – podklady pro žádost o výjimku“ (Farkač. J., červenec 2018), „Aktualizace přírodovědných průzkumů STAVBA D3 0304 Václavice – Voračice (Farkač. J., září 2018) a dokumentu „Odborné stanovisko autorizované osoby a požadovaná aktualizace závěrů a kompenzačních opatření STAVBA D3 0304 Václavice - Voračice (Farkač. J., červen 2019) s požadavky vyhlášky č. 142/2018 Sb., pak ministerstvo podotýká, že zmíněná vyhláška nabyla účinnosti dnem 1. 8. 2018, přičemž v § 8 přechodných ustanovení vyhlášky je co do její časové působnosti určeno, že ustanovení této vyhlášky se použijí pro posuzování vlivů záměrů, koncepcí, politiky územního rozvoje, návrhu zásad územního rozvoje, návrhu územního plánu

a pro hodnocení vlivu zásahu na chráněné zájmy, jejichž zpracování bylo zahájeno po dni nabytí účinnosti této vyhlášky. Hodnocení vlivu však v tomto případě bylo zahájeno již před uvedeným dnem nabytí účinnosti vyhlášky, když původní dokument byl zpracován v roce 2015 a jeho aktualizace v červenci 2018, září 2018 a v červnu 2019. Pokud ministerstvo posuzuje obsah odborného stanoviska doc. Farkače a jeho aktualizace, pak má za to, že informace v něm obsažené jsou v zásadě dostatečné pro potřeby rozhodování o případných výjimkách z ochrany potencionálně dotčených ZCHDŽ, byť lze předpokládat nutnost doplnění četnosti populací některých dotčených ZCHDŽ ve smyslu výše řečeného. Nicméně ve shodě s KÚPK ministerstvo neshledává potřebu další úplné aktualizace hodnocení, neboť daná vyhláška se na toto nevztahuje a poslední aktualizace byla provedena před cca jedním rokem. Krom toho byla úplnost katalogu zjištěných ZCHDŽ potvrzena stanoviskem AOPK ze dne 3. 10. 2019.

Co se týká rozsahu udělovaných výjimek pro ZCHDŽ, pak ministerstvo poukazuje předně na ustanovení § 50 odst. 1 a 2 ZoPK, dle kterých jsou zvláště chránění živočichové chráněni ve všech svých vývojových stádiích, chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje těchto živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrčovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat či je za tímto účelem nabízet. Pokud se následně v § 56 ZoPK hovoří o přípustnosti výjimek z těchto zákazů, pak se nutně jedná o případy, kdy má být vykonávána určitá činnost, v jejímž důsledku lze předpokládat porušení zákazů k ochraně ZCHDŽ. Nelze tedy přisvědčit názoru odvolatelů o tom, že výjimka musí být udělena pro všechny v lokalitě se potencionálně vyskytující ZCHDŽ. Předně na výjimku není právní nárok, tedy tato ve výsledku nemusí být udělena vůbec, přičemž v tom případě ten, kdo hodlá vykonávat potencionálně škodlivou činnost, musí respektovat veškeré zákazy plynoucí v tomto případě z § 50 odst. 1 a 2 ZoPK. Pokud je namístě o výjimce ze zákazů k ochraně ZCHDŽ v konkrétní věci uvažovat, pak tato se může vždy vztahovat pouze na ty ZCHDŽ, u kterých lze předpokládat jakýkoli negativní vliv činnosti, jejíž výsledky se tak mohou dostat do kolize se zákazy k ochraně ZCHDŽ. Pokud se v lokalitě vyskytuje ZCHDŽ, pro který výjimka ze zákazů udělena nebyla, pak se na jedince tohoto druhu vztahují veškeré zákazy uvedené v § 50 odst. 1 a 2 ZoPK, které je nezbytné respektovat. Dle názoru ministerstva je namístě postupovat při určování rozsahu každé případné výjimky udělované na základě § 56 ZoPK restriktivně a tuto povolit pouze v odůvodněných případech za splnění stanovených podmínek a pouze pro ty živočichy, u kterých může reálně k negativnímu vlivu činnosti dojít. Cílem by měla být motivace toho, kdo škodlivou činnost vykonává, aby se v krajině choval maximálně šetrně a ZCHDŽ zasahoval v co nejmenší míře. Pokud by ministerstvo přistoupilo na požadavek odvolatelů ohledně potřeby udělení výjimky pro veškeré ZCHDŽ, pak by takové povolení představovalo velmi široký prostor pro škodlivé působení činnosti bez toho, aby byly ve výsledku respektovány jakékoli primárně podstatné zákazy sloužící k ochraně ZCHDŽ. Takový přístup považuje ministerstvo vůči ochraně ZCHDŽ za neakceptovatelný.

Ministerstvo k danému tématu zdůrazňuje, že správní orgán, který vede řízení o žádosti, je obsahem a rozsahem návrhu vázán bez možnosti je mimo rámec dispozice žadatele jakkoli rozšiřovat. Byť zejména soudní rozhodovací praxe dovodila možnost zahájit řízení o výjimkách dle § 56 ZoPK i z úřední povinnosti, nelze takto postupovat v řízení zahájeném na návrh žadatele. V takovém případě je to právě žadatel, kdo určuje předmět řízení. Jak bylo již výše uvedeno, rozhodnutí o výjimce dle § 56 ZoPK není rozhodnutím, které by opravňovalo jeho držitele k realizaci škodlivé činnosti, pokud na takové rozhodnutí navazuje jiné řízení, v jehož rámci je teprve rozhodováno o případném jejím povolení. Povinnost orgánu ochrany přírody ve směru hájení zájmu na ochraně ZCHDŽ se tak „přenáší“ na tento jiný správní orgán, v jehož kompetenci je povolení škodlivé činnosti a který je povinen zabývat se úplností existující

výjimky pro účel dané povolované činnosti. Zjištění existence dalších ZCHDŽ nad rámec existujícího povolení výjimky co do rozsahu určené na bázi návrhu žadatele, které by mohly být povolovanou činností škodlivě zasažené, představuje překážku pro kladné rozhodnutí o povolení činnosti, ledaže dojde k dodatečnému posouzení těchto dalších ZCHDŽ, vlivu činnosti a možných kompenzačních opatření dalším postupem dle § 56 ZoPK, jak předpokládá ustanovení § 56 odst. 6 ZoPK.

V daném případě má tak ministerstvo za to, že KÚPK přihlédl ke všemu, co bylo v dosavadním procesu stran výskytu ZCHDŽ zjištěno. Pokud nebyla v rámci napadeného rozhodnutí povolena výjimka ze zákazů k ochraně určitého dalšího ZCHDŽ, pak to neznámá, že tento druh může být činností legálně škodlivě zasahován, ale právě naopak platí pro účely jeho ochrany veškeré zákazy zahrnuté v § 50 odst. 1 a 2 ZoPK, ledaže bude možný zásah znovu posouzen postupem dle § 56 ZoPK. V podmínkách napadeného rozhodnutí je zakotvena povinnost průběžného biologického průzkumu během celé stavby, která bude zárukou maximálně aktuálního náhledu na výskyt ZCHDŽ v lokalitě a vlivu realizace záměru na jejich populaci. Pokud bude identifikován výskyt ZCHDŽ, u kterého bude existovat potence vlivu výstavby co do možného porušení zákazů k jeho ochraně, bude opět povinností žadatele požádat o případnou výjimku dle § 56 ZoPK a přinejmenším dočasně zamezit negativnímu vlivu stavby například jejím přerušením. Rovněž pak orgány ochrany přírody jsou v takových případech oprávněné konat ve směru k zajištění ochrany ZCHDŽ, a to například cestou omezení nebo zákazu škodlivé činnosti ve smyslu § 66 ZoPK, přinejmenším po dobu řízení o nové výjimce.

Konečně co se týká námitky ohledně nesení důkazního břemene v případě prokazování výskytu ZCHDŽ, ani zde ministerstvo její důvodnost neshledává. Jistě lze souhlasit s odvolateli, že odpovědnost za opatrování podkladů rozhodnutí nese správní orgán. Pokud však účastníci řízení uvádějí v řízení jakákoli tvrzení stran skutkového stavu věci, je na základě § 52 správního řádu jejich povinností označit důkazy na jejich podporu. Není myslitelné, aby účastník řízení uvedl určité skutkové tvrzení a ponechával na správním orgánu, aby jej dokázal. S ohledem na formulaci souvisejících odvolacích námitek je však nezbytné rozlišovat mezi povinností správního orgánu opatrovat podklady řízení a zjišťovat podstatné skutkové okolnosti a povinností účastníka řízení označit důkazy na podporu svých tvrzení. Pokud je po účastníku řízení zákonem vyžadováno označení důkazů, pak to bez dalšího neznámá, že by měl účastník řízení takové důkazy současně opatrovat (což však nelze vyloučit). Zpochybňují-li odvolatelé rozsah doposud zjištěných ZCHDŽ potencionálně negativně ovlivněných výstavbou záměru a uvádějí další ZCHDŽ nad rámec toho, co je v podkladech řízení a žádosti žadatele doposud uvedeno, je na nich, aby přinejmenším označili důkazy stran tohoto výskytu. Prosté tvrzení nemůže obstát jako důvod pro zpochybnění míry zjištění skutkového stavu věci vedle podkladů vzešlých z faktického průzkumu lokality a průběžného zaznamenávání výskytu ZCHDŽ v příslušné databázi pod správou AOPK.

V další části odvolatelé shodně namítají, že žádost neprokazuje splnění podmínek závazného stanoviska EIA, konkrétně podmínek č. 27 až 43, což je námitka vznesená již v průběhu dosavadního řízení, na kterou KÚPK nijak nereagoval. Odvolatelé dále uvádějí, že řízení dle § 56 ZoPK sice není navazujícím řízením, nicméně jsou přesvědčení, že ověřovací stanovisko je a musí být podkladem pro toto řízení. Odvolatelé dále uvádějí obsah § 50 správního řádu, přičemž bez bližší konkretizace namítají porušení § 50 odst. 3 téhož právního předpisu.

Ministerstvo tyto námitky důvodnými neshledává, přičemž při jejich hodnocení naráží na určitou nesrozumitelnost a značnou obecnost jejich formulace. Odvolatelé neuvádějí konkrétní podmínky a namítaný rozpor napadeného rozhodnutí nijak blíže nekonkretizují. Pokud jde o

možnost fakultativního zohlednění podmínek závazného stanoviska EIA v procesu posuzování možnosti povolení výjimky z ochrany ZCHDŽ, pak podmínky, na které poukazují odvolatelé, se týkají ochrany vod, tudíž ministerstvu není zřejmá jejich souvislost s řešenou věcí. Pokud jde o povinnost plnění podmínek závazného stanoviska, pak tato nastává v případě vykonatelnosti rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení, kdy toto rozhodnutí je činní fakticky a především právně závaznými. Rozhodnutí o výjimce dle § 56 ZoPK není rozhodnutím vydávaným v navazujícím řízení. Proto ani jakékoli podmínky stanovené v závazném stanovisku nejsou pro jeho obsah závazné, stejně tak toto rozhodnutí není způsobilé podmínky závazného stanoviska činit právně závaznými pro vlastní činnost. Zcela irelevantní je pak požadavek na vydání ověřujícího stanoviska k závaznému stanovisku EIA před vydáním rozhodnutí dle § 56 ZoPK. Ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ohledně „ověřujícího“ stanoviska dopadá výhradně na situace žádostí o zahájení navazujícího řízení, kterým řízení dle § 56 ZoPK, jak bylo řečeno, není. Zcela nekonkrétní a neodůvodněnou pak ministerstvo shledává námitku údajného porušení § 50 odst. 3 správního řádu, když odvolatelé setrvávají na prostém tvrzení právě řečeného bez potřebné specifikace toho, v čem má tento nedostatek spočívat.

V rámci odvolání je dále shodně namítáno, že napadené rozhodnutí je zjevně vydáváno pouze pro fázi výstavby záměru, nikoli pro fázi jeho provozu, což odvolatelé shledávají nezákonným s tím, že výroková část napadeného rozhodnutí v tomto ohledu nekoresponduje s jeho odůvodněním, což je činí nepřezkoumatelným. Odvolatelé poukazují na nesoulad výroku rozhodnutí a vlastního návrhu.

Ministerstvo této námitce částečně přisvědčuje. Ministerstvo na tomto místě předně opakuje, že správní orgán je co do obsahu a předmětu návrhového řízení vázán obsahem žádosti. Jak vyplývá z obsahu výrokové části napadeného rozhodnutí, je výjimka vydávána pro „realizaci stavby dálnice D3 0304 Václavice - Voračice“. Pokud však ministerstvo nahlíží do obsahu návrhů žadatele a jejich doplnění, pak konkrétní požadavek časové působnosti požadované výjimky žadatel nespecifikuje, přičemž z obsahu odůvodnění není zřejmé, proč je udělována výjimka pro „realizaci stavby“, resp. co onen termín v kontextu s návrhy žadatele znamená. Vzhledem k tomu, že žádost konkrétní požadavek stran výjimky neobsahuje, může být pojmána jako žádost o výjimku jak pro výstavbu, tak pro provoz stavby. Tomu však neodpovídá rozsah úvah KÚPK a obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, které se fáze provozu záměru nijak nedotýkají.

Ministerstvo však v obecné rovině neshledává správným názor odvolatele stran nemožnosti vydávat výjimku dle § 56 ZoPK jen pro oddělenou fázi výstavby záměru. Jak bylo výše již řečeno ve vztahu k rozsahu povolované výjimky v otázce vázanosti správního orgánu obsahem žádosti, je správní orgán povinen v návrhovém řízení respektovat jeho předmět tak, jak je tento žadatelem vymezen. Pokud by byla výjimka udělena na základě obsahu návrhu žadatele například do doby kolaudace stavby, aktem kolaudace končí a nemůže být tato fakticky využívána déle. Ohledně možných budoucích zásahů platí to, co bylo řečeno výše stran procesu rozhodování o nově zjištěných situacích možného zásahu ZCHDŽ.

KÚPK bude tedy povinen v dalším řízení otázku časové působnosti výjimky řádně vyjasnit a nadále se držet obsahu návrhu žadatele. Posléze výsledku přizpůsobí další postup v řízení a směřování svých úvah včetně možného doplnění podkladů řízení, které bude od tohoto postupu závislé a nelze jej v současnosti predikovat.

V rámci dalších námitok namítají odvolatelé formální nedostatky napadeného rozhodnutí a jeho rozpor s § 45 a § 68 odst. 2 správního řádu. Dle odvolatelů není v napadeném rozhodnutí vůbec označena žádost žadatele a datum zahájení správního řízení, což znemožňuje určit,

podle jakých právních předpisů mělo být v řízení postupováno. V žádosti chybí konkrétní označení potencionálně dotčených ZCHDŽ a projektová dokumentace je označena pouze rokem. Dále chybí údaje o zástupci žadatele, je uveden nesprávný předmět žádosti. Odvolatelé dále poukazují na výčet ZCHDŽ, pro které je požadována výjimka, obsažený v žádostech ze dne 1. 12. 2017 a 10. 10. 2018 s tím, že pro ZCHDŽ rorýs obecný a moták pochop rozhodnutí vydáno nebylo. KÚPK tedy nerozhodl o celém předmětu řízení.

Ministerstvo námitkám ohledně namítaných formálních nedostatků výrokové části napadeného rozhodnutí nepřisvědčuje. Z výrokové části napadeného rozhodnutí zřetelně a bez důvodných pochybností vyplývá, o jaké žádosti bylo rozhodováno, způsob řešení právní podstaty věci a rovněž pak jakých právních norem bylo při rozhodování užito. Je z ní zcela zřejmý obsah posuzované žádosti, označení související projektové dokumentace a rovněž výčet ZCHDŽ, ke kterým je výjimka povolována. Jak vyplývá z obsahu předložených odvolání, je ostatně odvolatelům zcela zřejmé, o jaké žádosti bylo rozhodováno. Pokud jde o údaj o datu zahájení řízení, tento není obligatorní součástí výrokové části rozhodnutí. Tento je zřejmý z odůvodnění rozhodnutí s tím, že z výroku jasně vyplývá, jakých právních předpisů bylo užito a v jakém časovém znění. Tyto údaje tedy nepochybně dovolují posoudit, zda byly na věc aplikovány právní normy v odpovídajícím časovém znění. Stejně tak není obligatorní součástí výrokové části jakéhokoli správního rozhodnutí údaj o zástupci účastníka řízení. Konečně pak konkretizaci ZCHDŽ u dotčených druhů mravenců a čmeláků na úrovni rodu považuje ministerstvo s ohledem na obsah a smysl napadeného rozhodnutí za dostatečné.

Nicméně důvodnou shledává námitku absence vyčerpání předmětu řízení v obsahu napadeného rozhodnutí. Jak odvolatelé uvádějí, podal žadatel pro daný záměr dvě žádosti o povolení výjimky dle § 56 ZoPK, a to žádost č.j. 17/010101/204 ze dne 1. 12. 2017 a žádost č.j. 18/007512/204 ze dne 10. 10. 2018. Obě tyto žádosti obsahují výčet ZCHDŽ, pro které je výjimka požadována. Tento výčet zahrnuje, mimo jiných ZCHDŽ, rovněž ZCHDŽ veverka obecná, krahujec obecný, vlaštovka obecná, rorýs obecný a moták pochop, které nejsou v rámci napadeného rozhodnutí nijak řešené. Žadatel v rámci podání č.j. 19/005624/204 ze dne 19. 7. 2019 uvedl souhrnný aktualizovaný výčet ZCHDŽ, pro které je požadována výjimka, přičemž uvedené ZCHDŽ již v tomto výčtu uvedené nejsou. Z úřední činnosti je ministerstvu známo, že KÚPK vyhodnotil obsah posléze označeného podání jako zúžení předmětu žádosti a usnesením dle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu zastavil správní řízení v rozsahu výjimky pro ZCHDŽ veverka obecná, krahujec obecný a vlaštovka obecná. Pokud však ministerstvo nahlíží obsah předloženého správního spisu, obdobné řešení výjimky pro ZCHDŽ rorýs obecný a moták pochop v něm nenalézá, přičemž ani v obsahu napadeného rozhodnutí nejsou tyto ZCHDŽ řešeny. Lze se tak důvodně domnívat, že doposud nebyl vyčerpán celý předmět daného správního řízení, jak byl tento původně vymezen. Nicméně tuto skutečnost nelze bez dalšího považovat za vadu napadeného rozhodnutí, neboť není vyloučeno, aby bylo rozhodnuto v otázce výjimky pro ZCHDŽ rorýs obecný a moták pochop samostatným rozhodnutím.

Pokud jde dále o formální a obsahové náležitosti napadeného rozhodnutí, ministerstvo v rámci úplné revize jeho zákonnosti identifikovalo nad rámec odvolání řadu zásadních nedostatků formální povahy, které se promítají do otázky věcné správnosti napadeného rozhodnutí a současně je činí nezákonným.

Dle ustanovení § 56 odst. 7 ZoPK v případě povolení výjimky ze zákazů u ZCHD rostlin a živočichů platí pro obsah rozhodnutí podle § 56 odst. 1 nebo 6 obdobně § 5b odst. 3 ZoPK. Povinnosti uvedené v § 5b odst. 5 ZoPK platí obdobně pro orgán ochrany přírody při povolování výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů a pro osobu, které byla povolena výjimka ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle odstavce 1 nebo 6. Ustanovení § 5b ZoPK upravují podmínky pro odchylný postup při obecné

ochraně ptáků (odst. 1), nicméně vzhledem k formulaci § 56 odst. 7 ZoPK je nezbytné je použít v rámci obdobné (a tedy ve smyslu legislativních pravidel prakticky doslovné) aplikace těchto pravidel k rozhodování o výjimkách nejen pro ptáky, ale veškeré ZCHD živočichů a rostlin. Dle § 5b odst. 3 ZoPK musí tedy rozhodnutí o výjimce dle § 56 odst. 1 a 2 ZoPK obsahovat (a) označení druhů a množství ZCHDŽ, na které se má výjimka vztahovat, (b) prostředky, způsob nebo metody povolené pro odchyt nebo zabíjení, (c) důvod pro výjimku, podmínky a časové a místní okolnosti, za nichž lze takto postupovat (d) způsob kontrol, které bude orgán ochrany přírody stanovující odchylný postup provádět. Dle § 5b odst. 5 pak ten, komu byla výjimka udělena, je povinen do 31. prosince každého roku nahlásit orgánu ochrany přírody zásah provedený na základě odchylného postupu. Orgán ochrany přírody o tom neprodleně informuje Ministerstvo životního prostředí.

Nahlíží-li ministerstvo obsah napadeného rozhodnutí, pak je toho názoru, že uvedené požadavky nenaplnuje. Předně, jak bylo zmíněno již výše v otázce hodnocení intenzity veřejného zájmu na ochraně ZCHDŽ, rozhodnutí neobsahuje ani alespoň řádové počty jedinců ZCHDŽ, na které se má výjimka vztahovat. To je na jednu stranu v rozporu s požadavky stran obligatorního obsahu napadeného rozhodnutí dle § 56 odst. 7 ZoPK, na stranu druhou relativizuje tento nedostatek kvalitu úvah KÚPK ohledně významu zákonem chráněného zájmu na straně ochrany ZCHDŽ a vlivu realizace záměru na udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany lokálních populací. Alespoň řádová kvantifikace počtu jedinců přinejmenším u těch ZCHDŽ, kteří jsou v dotčeném území detekováni jako trvaleji se vyskytující, je nutně nezbytným podkladem pro úvahy ohledně intenzity potencionálního negativního dopadu záměru co do rozsahu zasažené populace, a tedy nutným kritériem významu a intenzity zájmu na straně ochrany ZCHDŽ. Dle § 3 odst. 3 písm. t) ZoPK je pak dále stav druhu považován za příznivý, jestliže údaje o populační dynamice druhu naznačují, že se dlouhodobě udržuje jako životaschopný prvek svého přírodního stanoviště, a přirozený areál rozšíření druhu není a pravděpodobně nebude v dohledné budoucnosti omezen a existují a pravděpodobně budou v dohledné době nadále existovat dostatečně velká stanoviště k dlouhodobému zachování jeho populací. Nelze rozumně uvažovat o zachování příznivého stavu druhu, nejsou-li předem zjišťovány skutečnosti o četnosti populace druhu v dotčené lokalitě a předpokládaném vlivu činnosti na ni, což jsou okolnosti, které nepochybně mají na udržení příznivého stavu druhu podstatný vliv. Pokud je v textu užito k charakteristice četnosti populace slovních výrazů „ojediněle“, „početní jedinci“ či „nízká zjištěná početnost“, pak takový způsob vymezení počtu ZCHDŽ, na které se má výjimka vztahovat, nelze považovat z hlediska právě řečeného za dostatečný.

Ustanovení § 5b odst. 3 písm. d) ZoPK dále ve spojení s § 56 odst. 7 téhož právního předpisu vyjadřuje požadavek na určení způsobu kontrol prováděných při kontrole dodržování udělené výjimky orgánem ochrany přírody. Ani tento obsahový požadavek není v rámci napadeného rozhodnutí naplněn. KÚPK na několika místech v rámci podmínek udělované výjimky zakotvuje povinnost zajištění průběžného biologického dozoru stavby a určuje některé úkoly, které má tento dozor v průběhu platnosti výjimky plnit, a to včetně spolupráce s příslušným orgánem ochrany přírody. Avšak již žádným způsobem nestanovuje způsob, jakým bude vlastní kontrolní činnost provádět samotný orgán ochrany přírody, neboť kontrola vykonávaná ze strany biologického dozoru přirozeně není kontrolou orgánu ochrany přírody. Tento nedostatek nemá samozřejmě vliv na zachování kontrolních kompetencí orgánu ochrany přírody, jedná se přesto o zjevný nedostatek obligatorních náležitostí napadeného rozhodnutí.

Konečně nelze dle názoru ministerstva zcela aprobovat ani způsob, jakým je udělována výjimka určována co do plošného působení. V obsahu výrokové části napadeného rozhodnutí je výjimka udělována pro realizaci stavby (byť tato otázka bude předmětem dalšího vyjasnění), která je dále označena toliko názvem příslušné projektové dokumentace. Z obsahu výrokové části týkající se podmínek výjimky a kompenzačních opatření se lze dále konkrétněji dobrat toliko označení pozemků určených k umístění kompenzačních opatření a míst pro výstavbu některých objektů určených označením kilometru bez bližší specifikace. Uvedené však nijak nevypovídá o tom, jaký bude dosah škodlivé činnosti, jaké území může být touto činností zasaženo, a tedy pro jakou oblast je výjimka udělována. Toliko z obsahu podkladů rozhodnutí lze zjistit údaje o kilometráži navrhovaného úseku dálnice, kterýžto údaj v obsahu výroku napadeného rozhodnutí bezdůvodně chybí. Dále pak zcela chybí jakékoli bližší označení dotčeného území, přičemž opět toliko z podkladů řízení lze zjistit označení dotčených katastrálních území, USES, EVL apod., z kterých lze na rozsah požadované výjimky nepřímou usuzovat. Absence bližšího určení plošného působení výjimky působí podstatnou vadu výroku napadeného rozhodnutí, neboť co do plošného působení není výjimka v zásadě nijak omezována. Nelze však jistě mít za to, že by byl žadatel oprávněn využívat výjimku bez plošného omezení. Bude tak nezbytné, aby KÚPK v tomto ohledu doplnil své rozhodnutí o bližší určení plošného rozsahu udělované výjimky vázané na danou stavbu, k čemuž lze užít například zmíněné kilometráže, obecně známých či místních názvů významnějších dotčených lokalit či jiné jejich konkrétnější označení užívané například v obsahu biologického hodnocení.

Odvolatelé dále namítají nedostatky v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ze kterého není zřejmé, jakým způsobem bylo naloženo s námitkami, které byly odvolateli v průběhu dosavadního správního řízení vznesené. Konkrétnější námitky uvedeny nejsou, přičemž je odkazováno na další body odvolání.

Ministerstvo je nuceno k tomuto odvolacímu bodu konstatovat, že ačkoli je textově poměrně obsáhlý, nejsou nijak konkretizovány námitky, které neměly být ze strany KÚPK vypořádány či byly tyto vypořádány dle názoru odvolatelů vadně. Ministerstvo se tak nemůže nad rámec specifikovaného v dalších bodech odvolání k tomuto odvolacímu bodu blíže vyjádřit pro značnou obecnost jeho formulace. Na tomto místě lze tak pouze odkázat na výše již řečené stran povinnosti řádného vypořádání námitek účastníků řízení při novém projednání věci.

Odvolatelé dále napadají některé z podmínek, za kterých byla výjimka udělena. Konkrétněji označují podmínku č. 25 a 23, což blíže odůvodňují. Blíže a podrobněji se k jednotlivým podmínkám vyjadřuje v rámci vlastního odvolání spolek Děti Země, který napadá formulace podmínek č. 2, 13, 23 a 25 a požaduje doplnění tří dalších podmínek.

Ministerstvo v této souvislosti dospělo k následujícím závěrům. Pokud jde o podmínku č. 2, zde je stanovena povinnost zajištění průběžného biologického dozoru stavby. Je zde určeno, že pověřenou osobou může být výhradně osoba s biologickým vzděláním a zkušenostmi s realizací všech typů navrhovaných opatření. Dle spolku Děti Země však chybí určení přesných a kontrolovatelných požadavků na kvalifikaci biologického dozoru. Ministerstvo tento požadavek nesdílí. Pokud jde o kvalifikaci osoby pověřené prováděním biologického dozoru, jsou důležité především její odborné znalosti a zkušenosti, což možné zpřesnění dle představ spolku nijak nezpochybňuje. Pro kvalitu biologického dozoru je podstatné, že před zahájením stavby musí být příslušný orgán ochrany přírody o této osobě vyrozuměn, přičemž má nepochybnou možnost zasáhnout v situaci, kdy by dospěl k názoru o tom, že osoba vybraná držitelem výjimky explicitně určené požadavky nesplňuje. Bude to tak sice držitel výjimky, kdo bude biologický dozor zajišťovat, avšak právě orgán ochrany přírody má nezadatelnou možnost určovat, jaká osoba bude tímto biologickým dozorem ve výsledku pověřena s tím, že její kvalifikace musí představám orgánu ochrany přírody, který již v této fázi kontroluje plnění

podmínky č. 2 výjimky, odpovídat. Co se týká kvality podmínky č. 23, zde ministerstvo shledává určení časových okolností povinnosti zajištění provedení kompenzačních opatření nikoli zcela vyhovující. Nepochybně některá opatření je nezbytné provést již před zahájením samotné výstavby, zejména z hlediska potřeby jejich funkčnosti a využitelnosti v této fázi realizace. Dále pak určení času v podmínce povinnosti udržovat tato opatření funkční po dobu 10 let od dokončení stavby není zcela jasné, neboť není zřejmé, co je oním dokončením stavby míněno, tedy zda se má jednat o ukončení stavebních prací, kolaudaci, zprovoznění, zda se tento moment vztahuje pouze ke stavbě daného úseku D3 či ke stavbě D3 jako celku atd. Přinejmenším v tomto ohledu bude tedy nezbytné podmínky zpřesnit s tím, že přirozeně bude nezbytné podmínky přizpůsobit novému hodnocení veřejných zájmů tak, jak k tomuto bude KÚPK povinen na základě výše uvedeného. Rovněž bude nezbytné doplnit podmínky o požadavky stran výkonu kontrol orgánu ochrany přírody a bližší podmínky zajištění průběžného monitoringu lokality. Pokud jde o dobu platnosti výjimky ve smyslu podmínky č. 25, pak zde ministerstvo vady neshledává. Platnost výjimky je určena standardním způsobem a tak, aby mohla být smysluplně využita.

Pokud jde o podmínku č. 13, kde spolek Děti Země navrhuje jiné časové vymezení období zákazu kácení dřevin, a návrh téhož odvolatele stran doplnění podmínek týkajících se možnosti provádění skrývkových prací, provedení monitoringu invazivních a expanzivních druhů rostlin a provedení podrobného biologického průzkumu po pěti letech, pak zde ponechává ministerstvo na uvážení KÚPK v rámci nového projednání věci, zda tyto podmínky v duchu navrhovaného upraví či nově zařadí.

Pokud jde o námitku obce Tisem ohledně tvrzeného sporného řešení staveb ekoduktů a mostů pro umožnění migrační průchodnosti, pak tato se omezuje na prostou citaci příslušné části podmínek napadeného rozhodnutí s následným krajně obecným konstatováním o nerealizovatelnosti či nesmyslnosti řešení. Konkrétní problémy staveb odvolatel nenapadá. Takto obecně formulovanou námitkou se ministerstvo nemůže zabývat, neboť z jejího obsahu není vůbec patrné, v čem má spočívat nezákonnost či věcná nesprávnost napadeného rozhodnutí, které v tomto ohledu vychází z návrhů vzešlých z biologického hodnocení, které nebyly doposud v řízení nijak zpochybněny.

Odvolatel Český svaz ochránců přírody pak dále k otázce podmínek výjimky a ukládaným kompenzačním opatřením namítá, že se KÚPK nezabýval návrhy odvolatele k ochraně ZCHDŽ ťuhýk obecný a moták pochop v nivě Lumského potoka a jeho bezejmenného přítoku, přičemž napadené rozhodnutí neobsahuje ani žádná kompenzační opatření k ochraně těchto ZCHDŽ, například vybudování mokřadů a ponechání zamokřených území pro rozšíření hnízdních biotopů ťuhýka obecného. V případě ťuhýka obecného a koroptve polní pak odvolatel namítá, že na rozdíl od názoru KÚPK dojde k významnému zásahu do jejich biotopů, přičemž sekundární ruderalní plochy vzniklé budováním velké infrastruktury nelze považovat za náhradní ani vhodný biotop pro tyto ZCHDŽ. Rozhodnutí dále neřeší zásah do biotopů ZCHDŽ ropucha obecná, blanice skvrnitá, skokan zelený a kuňka obecná v oblasti rybníka Mnichovec a MÚK Neštěnice. Odvolatel podotýká, že výskyt všech těchto ZCHDŽ je v lokalitě prokázán s tím, že výsledky aktuálních průzkumů byly ovlivněny tím, že došlo k odbahnění rybníků. Lze však předpokládat návrat dalších ZCHDŽ. Odvolatel postrádá v této souvislosti jakékoli kompenzační opatření ke snížení zásahu migračních tras dotčených obojživelníků v lokalitě rybníka Mnichovec. Rozhodnutí se rovněž nezabývá námitkou odvolatele vznesenou v průběhu již v průběhu správního řízení ohledně migračních koridorů velkých savců, pro které není výjimka vůbec vydávána, ačkoli stavba D3 jejich migrační koridor protíná. V místě průběhu tohoto migračního koridoru je plánován most přes potok Tisem a Lumský potok, tento ale není uveden v bodu 10 podmínek napadeného rozhodnutí. Pokud jde o vybudování tůň na

pozemku 596/4 v k. ú. Neštětice, pak odvolatel uvádí, že tento pozemek dle katastru nemovitostí neexistuje.

Ministerstvo těmto námitkám částečně přisvědčuje. Souhrnně lze k podmínkám a ukládaným kompenzačním opatřením konstatovat, že tato jsou poměrně schematická a obecná bez toho, aby zcela zohledňovala konkrétní zjištěné a potencionálně dotčené ZCHDŽ, resp. stavbou zasažené lokality, přičemž podmínky a ukládaná kompenzační opatření zcela neodpovídají požadavku individualizace ve vztahu ke konkrétnímu řešenému území a dotčeným ZCHDŽ. Pokud KÚPK obsáhleji řeší problematiku vybudování ekoduktů a mostů pro zajištění migrační průchodnosti obojživelníků a jiných živočichů, pak ministerstvo postrádá podstatnou podmínku zajištění volného průhledu pod mostní konstrukcí, bez které je funkčnost migrační trasy omezena. Ministerstvo v souladu s názorem odvolatele postrádá jakékoli bližší opatření k ochraně dotčených ZCHD ptáků vyjma vybudování budek pro lejsky. Ačkoli byl konstatován nikoli nevýznamný vliv na další druhy ptáků, tento není nijak blíže řešen, vyjma snad protihlukových stěn. Nedostatek se týká zejména cílenějších opatření ke kompenzaci dopadu na ZCHDŽ koroptev polní či tuňák obecný, v jejichž prospěch má svědčit poměrně obecně stanovená povinnost ozelenění nově vzniklých valů. Rovněž pak námitku ohledně existence pozemku parc. č. 596/4 v k. ú. Neštětice shledává ministerstvo důvodnou. Pokud jde o ZCHDŽ, pro které není výjimka povolována (zejména pak velcí savci), pak ministerstvo odkazuje na výše uvedené stran omezení předmětu řízení v důsledku obsahu návrhu žadatele a vázanost správního orgánu rozsahem vymezení věci, o které je správní řízení vedeno.

Vzhledem k výsledku tohoto odvolacího řízení nepovažuje ministerstvo za účelné na tomto místě se podrobněji připomínkami odvolatelů ohledně kvality stávajících podmínek napadeného rozhodnutí zabývat. Co se tedy týká podmínek povolované výjimky, pak bude při novém projednání věci na KÚPK, aby tyto podmínky precizoval, odstranil některé nedostatky výše uvedené a zvážil účastnické návrhy na zpřesnění stávajících podmínek a doplnění některých dalších podmínek. Bude povinností KÚPK zabývat se všemi souvisejícími návrhy účastníků řízení, přičemž pokud je neshledá důvodnými, bude jeho povinností řádně tento závěr objasnit v rámci odůvodnění nového rozhodnutí ve věci samé.

Odvolatel spolek Krajina 2000 dále namítá, že KÚPK způsobem doručování, kdy některým účastníkům řízení doručoval jednotlivě a některým veřejnou vyhláškou, porušil zásadu rovnosti.

Tuto námitku neshledává ministerstvo důvodnou. KÚPK vedl zcela správně řízení dle pravidel zahrnutých v § 144 správního řádu, tedy jako řízení s velkým počtem účastníků. V takovém typu řízení lze na základě § 144 odst. 6 správního řádu doručovat všem účastníkům správního řízení veřejnou vyhláškou vyjma účastníků hlavních dle § 27 odst. 1 téhož právního předpisu, kterým se doručuje jednotlivě. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, těmto požadavkům KÚPK dostál. Pokud doručoval v určité fázi řízení některým účastníkům ze skupiny účastníků vedlejších kopii oznámení o pokračování v řízení jednotlivě, pak takový postup KÚPK volil dle odůvodnění napadeného rozhodnutí v zájmu informovanosti dosavadních účastníků o změně způsobu doručování vzhledem k rozšíření okruhu účastníků a pokračování řízení formou řízení s velkým počtem účastníků. Takovému postupu, který je nepochybně v zájmu účastníků řízení, nelze nic vytknout. Rovnost účastníků porušena nebyla, neboť nad rámec účastníků dle § 27 odst. 1 správního řádu byla jednotlivě doručována pouze kopie listiny, tudíž účinky doručení stejnopisu originálu cestou veřejné vyhlášky zůstaly pro všechny vedlejší účastníky shodné.

Odvolatel spolek Krajina 2000 k dosavadnímu průběhu správního řízení dále namítá, že v případě návrhů žadatele ze dne 1. 12. 2017 a 10. 10. 2018 mělo dojít ze strany Krajského úřadu Středočeského kraje k nezákonnému spojení věcí do společného řízení. Nezákonnost je

dána tím, že Krajský úřad Středočeského kraje byl posléze shledán systémově podjatým, přičemž tak veškeré úkony provedené systémově podjatým správním orgánem jsou nezákonné.

Ministerstvo této námitce rovněž nepřisvědčuje. V ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu jsou formulovány pojmové znaky podjatosti úřední osoby, mezi které náleží poměr této osoby k projednávané věci či jejím účastníkům a z tohoto poměru plynoucí zájem na výsledku řízení. Podjatá úřední osoba je pak vyloučena ze všech úkonů, při kterých může výsledek řízení ovlivnit. Pokud ministerstvo nahlíží otázku tzv. systémové podjatosti optikou rozhodné právní úpravy a na ní navazující judikatorní praxe, pak lze ve vazbě na právě řečené konstatovat, že v případě systémové podjatosti je přihlíženo pouze k prvnímu ze znaků v podobě poměru úředních osob správního orgánu k věci v důsledku existence zaměstnaneckého či jiného obdobného poměru, přičemž navazující znak subjektivní v podobě zájmu na výsledku řízení je nahrazován tzv. kritickou mírou rizika podjatosti, dovozovanou z objektivních okolností věci. Podstatné pak je, že v rámci přístupu k řešení tzv. systémové podjatosti nebyla odlišně nahlížena navazující pravidla o vyloučení úředních osob pouze z těch úkonů, při kterých mohou tyto osoby ovlivnit výsledek řízení. Na základě uvedeného dospělo ministerstvo k závěru o tom, že usnesení Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 8. 11. 2018, č.j. 155566/2018/KUSK není nezákonné, neboť sice bylo učiněno správním orgánem posléze shledaným systémově podjatým, avšak v době vydání tohoto usnesení místně i věcně příslušným, přičemž v případě procesního spojení věci do společného řízení se nejedná o úkon, při jehož provedení by mohlo dojít k jakémukoli ovlivnění výsledku následujícího společného řízení. Tím se usnesení o sloučení věci do společného řízení liší od usnesení v části věci, na které odvolatel poukazuje.

Co se týká závěrečného odkazu odvolatele spolku Krajina 2000 na v úvodu zmíněné stanovisko RNDr. Vlašina, pak ministerstvo odkazuje na výše řečené. Zmíněný posudek přiložený k odvolání se zabývá dle jeho vlastní preambule výhradně právním hodnocením napadeného rozhodnutí, což jeho zpracovateli nepřísluší. Měl-li odvolatel za to, že skutečnosti obsažené v tomto posudku uplatní jako odvolací námitky, pak tak mohl a měl v obsahu odvolání učinit. Prostý odkaz na posudek jako krajně vágně formulovaný důvod z tohoto pohledu nepostačuje. Zpracovatel posudku není účastníkem řízení s komplementárním právem podávat do meritorního rozhodnutí odvolání, tudíž na jeho námitky sami o sobě, nejsou-li součástí námitek aktivně legitimovaného odvolatele, nelze v procesu odvolacího řízení brát zřetel. Uvedené přirozeně nebrání odvolateli uplatnit závěry znalce při dalším projednávání věci v prvním stupni.

Nad rámec podaných odvolání zjistilo ministerstvo v rámci úplné revize zákonnosti napadeného rozhodnutí řadu nedostatků, z nichž většinu uvedlo již v předchozích částech tohoto rozhodnutí. Ministerstvo mimo jiných problematických aspektů napadeného rozhodnutí zmiňovalo rovněž povinnost KÚPK při novém projednání věci řádně vypořádat veškerá vyjádření a připomínky, která jsou a případně budou v řízení jeho účastníky vnesena. Ministerstvo v této souvislosti a rovněž v reakci na opakující se námitky ohledně vadného postupu KÚPK v tomto směru, které se prolínají celým obsahem všech posuzovaných odvolání, upozorňuje, že součástí odůvodnění by měl být vždy minimálně přehled použitých podkladů řízení, a to včetně písemných vyjádření členěných dle jednotlivých původců a způsob, jakým byla tato vyjádření zohledněna či nikoli a důvody takového postupu (viz konkrétněji § 50 odst. 1 a 4 a § 68 odst. 3 správního řádu). Řádné odůvodnění správního rozhodnutí musí dovolovat úplný přezkum zákonnosti celého řízení včetně procesu správní úvahy a je nezbytným předpokladem vyloučení možnosti libovůle správního orgánu či selektivního přístupu k hodnocení podkladů řízení. Pokud ministerstvo nahlíží v tomto směru obsah napadeného

rozhodnutí, pak jeho odůvodnění v tomto směru shledává neúplným a nedostatečným, opět trpícím určitou schematičností bez potřebné individualizace věci.

Na základě výše uvedeného, kdy ministerstvo shledalo odvolání všech účastníků řízení částečně důvodnými, přičemž v rámci úplné revize zákonnosti napadeného rozhodnutí zjistilo další jeho podstatné vady, rozhodlo o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení tak, jak vyplývá z obsahu výrokové části tohoto rozhodnutí. V dalším řízení je KÚPK povinen respektovat výše uvedený právní názor ministerstva vyjádřený k jednotlivým částem napadeného rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Hubert Bošina

ředitel odboru výkonu státní správy III

v z. Mgr. Tomáš Marek

zástupce ředitele odboru a vedoucí odd. 2

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Do vlastních rukou obdrží účastník řízení:

Ředitelství silnic a dálnic ČR zastoupené SUDOP PRAHA a.s., Olšanská 2643/1a,
Praha 3

Veřejnou vyhláškou se doručuje účastníkům řízení podle ust. § 27 odst. 2 a 3 správního řádu:

Obec Chrástany, Chrástany 34, 256 01 Chrástany

Městys Maršovice, Maršovice 89, 257 55 Maršovice

Město Neveklov, náměstí Jana Heřmana 80, 257 56 Neveklov

Obec Václavice, Václavice 3, 256 01 Václavice

Obec Vojkov, Vojkov 16, 257 53 Vojkov

Obec Tisem, Tisem 36, 257 56 Tisem

Městys Vrchotovy Janovice, Vrchotovy Janovice 2, 257 53 Vrchotovy Janovice

Okrašlovací spolek v Jílovém u Prahy, Masarykovo náměstí 16, 254 01 Jílové u Prahy

Děti Země, Klub za udržitelnou dopravu, pobočný spolek, Cejl 866/50a, 602 00 Brno

Okresní sdružení ČSOP Benešov, pobočný spolek, Pláteníkova 264, 258 01 Vlašim

Sdružení Miláčov, z. s., Vrchotovy Janovice 22, 257 53 Vrchotovy Janovice

KRAJINA 2000, spolek na ochranu přírody Dolního Posázaví, Studené 93, 254 01

Jílové u Prahy

Agrární otevřený podílový fond, Pobřežní 620/3, 18600 Praha prostřednictvím

AMISTA investiční společnost, a.s., Pobřežní 620/3, Karlín, 18600 Praha 8

B E S s.r.o., Sukova 625, Benešov, Benešov, 25601

Bartalošová Miloslava Ing., U starého nádraží 890/1, Praha, Uhřetěves, 10400

Bělohlová Lucie Ing., Ke škole 1398/1, Chodov, 14900 Praha 4

Bermannová Jana Ing., Sokola Tůmy 2169, 25601 Benešov

Berla Zdeněk, K Zájezdce 441, Bystřice, 25751

Bláha Václav, Dělnická 137, Brandýsek, 27341

Brdek Antonín, Budyně nad Ohří, Břežany nad Ohří 20, 41301

Čejková Hana Mgr., Rákosníkova 296, Neveklov, Neveklov, 25756

Česká republika-Lesy České republiky, s.p., Přemyslova 1106/19, Hradec Králové, Nový Hradec Králové, 50008

Česká republika-Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, Praha, Žižkov, 13000

Česká republika-Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, Praha, Nové Město, 12800

Dalibabová Marta, Neveklov, Tloskov 6, 25756

Dalíhod Josef, Dukelských bojovníků 2078/37, Tábor, 39003

Dalíhod Milan, Smetanova 424, Votice, 25901

Dvořák Václav, Chrástany, Černíkovice 17, 25756

Dvořáková Marcela, Karla Čapka 259, Krupka, Maršov, 41742

FARMA NEVEKLOV s.r.o., K Dubovce 335, Neveklov, Neveklov, 25756

Franěk Pavel, Týnec nad Sázavou, Krusčany 82, 25741

Freiová Růžena, Neveklov, Neštětice 15, 25756

Fučíková Marie Ing., Lánská 1067, Červený Kostelec, 54941

Fuksová Věra, Kollárova 575, Krupka, Bohosudov, 41742

Fulín Jan, K Dubovce 276, Neveklov, Neveklov, 25756

Fulín Luboš, Maršovice, Maršovice 81, 25755

Fulín Miroslav, Újezdská 186, Netvořice, Netvořice, 25744

Fulín Pavel, Maršovice, Dlouhá Lhota 12, 25756

Fulínová Tereza, Maršovice, Dlouhá Lhota 12, 25756

Fulín Petr, Maršovice, Dlouhá Lhota 24, 25756

Fulín Zdeněk, Pavlíkova 1506, Benešov, Benešov, 25601

Fulínová Alena, Maršovice, Zderadice 19, 25756

Fulínová Ivana, Újezdská 186, Netvořice, Netvořice, 25744

Görner Darin, Pastuchovice, Pastuchovice 60, 33165

Hájek Josef, Vojkov, Sledovice 11, 25753

Hanzlík Petr Ing., Kovařovicova 1139/2, Praha, Krč, 14000

Hašek Miroslav, Chrášťany, Černíkovice 2, 25756
Hašková Marie, Nezvalova 1617, Benešov, Benešov, 25601
Havlíček Miroslav, 9. května 981, Hostivice, Hostivice, 25301
Havlíková Renata, Hrubínova 1402, Benešov, Benešov, 25601
Havránková Anna, Tisem, Tisem 56, 25756
Havrilová Věra, Smetanova 455, Votice, Votice, 25901
Hejhalová Drahoslava, U Kulturního domu 596, Sedlčany, Sedlčany, 26401
Hendrych Václav, Struhařov, Skalice 2, 25601
Hlaváčková Marie, Chrášťany, Chrášťany 18, 25601
Holíková Věra, Maršovice, Maršovice 118, 25755
Holoubek Petr, Vojkov, Bezpečí 20, 25753
Houdková Marie, Pod Strojírnami 846, Sedlčany, Sedlčany, 26401
Houštěková Eva, Na Bezděkově 1782, 25601 Benešov
Hrma Jaroslav, Maršovice, Maršovice 35, 25755
Hruška Miroslav, č. p. 88, 25755 Maršovice
Hubička František Ing., Krňany, Krňany 15, 25744
Hubínková Jaroslava, Václavice, Václavice 96, 25601
Hulan Pavel, Maršovice, Zderadice 28, 25756
Hůrka Milan, Tenisová 961/9, Praha, Hostivař, 10200
Hůrková Eliška, Na vrstvách 1168/49, Praha, Podolí, 14000
Chobotský Václav, Přestavky u Čerčan 45, 25723
Chomoutová Eva, Vrchotovy Janovice, Šebáňovice 37, 25753
Jakoubková Irena, Na Groši 1169/14, Hostivař, 10200 Praha 10
Janoušek Antonín Ing., Strnadice 11, 25753 Maršovice
Janoušek Pavel, Maršovice, Maršovice 93, 25755
Janoušek Tomáš, Nová pražská 2143, Benešov, Benešov, 25601
Jelínková Daniela, Sokolovská 786/55, Plzeň, Severní Předměstí, 32300
Jiroušek Václav, Maršovice, Zderadice 1, 25756
Kabíček Bohumil, Vojkov, Minartice 5, 25753
Kešnerová Ludka, Blatenská 2179/3, Praha, Chodov, 14800
Klaudysová Anna, spolumajitelka pozemku p.č. 248 v k.ú. Maršovice u Benešova
Klaudysová Růžena, spolumajitelka pozemku p.č. 248 v k.ú. Maršovice u Benešova
Kohoutek Radek, Sedlčany, Sestrouň 37, 26401
Kohoutková Hana, Bystřice, Jírovice 15, 25601
Kopka Miroslav, Maršovice, Zderadice 13, 25756
Kottová Alena MUDr., Bejblíkova 213, Planá nad Lužnicí, 39111
Králová Anna, spolumajitelka pozemku p.č. 251 v k.ú. Maršovice u Benešova
Králová Emilie, spolumajitelka pozemku p.č. 251 v k.ú. Maršovice u Benešova

Krejča Jan Ing., V zákopech 267/13, Praha, Písnice, 14200
Křeček František, Maršovice, Maršovice 3, 25755
Křížová Miluše, Maršovice, Maršovice 66, 25755
Kubásek Jaroslav, Vracovice, Vracovice 76, 25801
Kučerová Olga, Václavice, Václavice 20, 25601
Kuffnerová Lenka Ing., Slupská 1296/6, Plzeň, Severní Předměstí, 32300
Linhart Miroslav, Maršovice, Strnadice 5, 25753
Linhart Roman, Václavice, Václavice 117, 25601
Linhartová Daniela, Václavice, Václavice 20, 25601
Litošová Anna, Lhotka 24, Vojkov, Bezmíř, 25753
Ludvíková Ivana, Chrástany, Černíkovice 14, 25756
Macháček Josef, Komenského náměstí 877, Sedlčany, 26401
Mainzer Pavel, Kotěrova 1587/2, Praha, Dejvice, 16000
Mareš Vlastimil Ing., Třešňová 134, Bobnice, 28931
Marešová Daniela Ing., Tomanova 1884/92, Praha, Břevnov, 16900
Matějovičová Marie, Družstevní 471, Bystřice, Bystřice, 25751
Matoušek Josef Ing., Nosticova 470/8, Praha, Malá Strana, 11800
Matoušek Radek, Podělusy 50, 25741 Týnec nad Sázavou
Matoušek Václav, Mračská 1, Čerčany, 25722
Město Neveklov, náměstí Jana Heřmana 80, Neveklov, 25756
Město Votice, Komenského nám. 700, Votice, 25901
Městys Maršovice, Maršovice 89, 25755
Městys Vrchotovy Janovice, Vrchotovy Janovice 2, 25753
Mikolášek Ladislav, Zahradní 309, 25726 Divišov
Mrázek Miroslav Ing., Budovatelů 135, Příbram VIII, 26101 Příbram
Nedbalová Alena, Maršovice, Zderadice 19, 25756
Nováková Dana, Maršovice 34, 25755
Novotný František, Vrchotovy Janovice 109, 25753
Nývltová Markéta Mgr., Školní 2094, Černošice, 25228
Obec Chrástany, Chrástany 34, 25601
Obec Miličín, Miličín 1, 25786
Obec Olbramovice, Olbramovice Ves 158, 25901
Obec Slapsko, Slapsko 21, 39143
Obec Štětkovice, Štětkovice 75, 26401
Obec Tisem, Tisem 36, 25756
Obec Václavice, Václavice 3, 25601
Obec Vojkov, Vojkov 16, 25753
Párys František, Klášterského 255/12, Liberec, 46010

Párysová Dana, č. p. 120, 25601 Václavice.
Párysová Helena, č. p. 120, 25601 Václavice
Paták Tomáš, Vojkov, Minartice 8, 25753
Paták Zdeněk, Vojkov, Minartice 8, 25753
Paták Martin, Líchovy 26, 26401 Dublovice,
Paták Petr, Pod Šolkou 231, 25163 Kunice
Patáková Věra, Maršovice 49, 25755
Patáková Jiřina, Vojkov, Minartice 8, 25753
Páková Věra, Maršovice 141, 25755
Pěnkavová Hana, Sokolská 236, Čechtice, 25765
Peterka Miloslav JUDr., Nekázanka 885/12, Praha, Nové Město, 11000
Procházka Miloš, Maršovice 44, 25755
Pytelová Marie Ing., Jabloňová 229, Borek, 37367
Raczová Pavlína, Budějovická 1343, Jesenice, Horní Jirčany, 25242
Rajnohová Zdena, Daksnerova 2686/35, Žilina, Slovensko
REKOW-AGRO s.r.o., Vrchotovy Janovice, Mrvice 1, 25753
Rysková Dana, Šmolíkova 908/7, Ruzyně, 16100 Praha 6
Římskokatolická farnost Křečovice, Křečovice 29, 25756
Skalický Petr Ing., Veronské nám. 384, Praha, Horní Měcholupy, 10900
Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, Žižkov, 13000 Praha 3
Stibůrek Josef, Václavice 18, 25601
Středočeský kraj, Zborovská 81/11, Praha, Smíchov, 15000
Suchan Stanislav, Vrchotovy Janovice 77, 25753
Šebek Václav, Ladova 1468, Benešov, 25601
Šenk Josef Ing., Husova 207, 25741 Týnec nad Sázavou
Šobrová Eva, Karla Nového 16, Bystřice, 25751
Šrámková Olga Ing., M. Kišša 173/1, 911 05 Trenčín, Slovenská republika
Štěpánek Zdeněk, Příbyšice 13, 25756 Neveklov
Šuška Martin Ing., Pražská 1688, Benešov, 25601
Trmal Jan Ing., Dublovice 99, 26251
Trmal Petr, Vojkov, Sledovice 19, 25753
Trmalová Ludmila, Pražského povstání 1950, 25601 Benešov
Tůma Jaroslav, Neveklov, Příbyšice 30, 25756
Turek Milan, Maršovice, Podmaršovice 2, 25755
Vacek Jiří, Vrchotovy Janovice 240, 25753
Vacek Milan, Maršovice, Zderadice 33, 25756
Vacková Petra Ing., Vrchotovy Janovice 34, 25753
Váňa Pavel Ing., U Kasáren 1382, Mladá Boleslav, 29301

Vaněček Jan, Tisem, Tisem 62, 25756
Vaněček Luboš, Neveklov, Neštětice 7, 25756
Vaněček Vladimír, Tisem 21, 25756
Vaněček Jiří, č. p. 21, 25755 Maršovice
Vaněčková Daniela, Tisem 21, 25756
Vaněčková Věra, Maršovice 21, 25755
Vaněk Karel, Maršovice 67, 25755
Vaněk Roman, Rákosníkova 199, 25756 Neveklov
Vávrová Lenka, Chrášťany, Chrášťany 4, 25601
Vilímková Marie, Chářovice, Chářovice 5, 25741
Völker Blanka, Vrchotovy Janovice 66, 25753
Vrbovcová Jitka, č. p. 41, 25755 Maršovice
Vrňáková Jana, Václavice 75, 25601
Vršecký Luděk, Neumannova 1425, Benešov, 25601
Zderadička Michal, Maršovice, Zderadice 27, 25756
Zrzavecká Eva, Bystřice, Jírovice 15, 25601
Žížala Josef, Benešov, Úročnice 4, 25601
Žížka Michal, Zapova 1366, Benešov, Benešov, 25601

S žádostí o vyvěšení písemnosti po dobu 15 dní na úřední desce a způsobem umožňující
dálkový přístup obdrží:

Obec Chrášťany, Chrášťany 34, 256 01 Chrášťany
Městys Maršovice, Maršovice 89, 257 55 Maršovice
Město Neveklov, náměstí Jana Heřmana 80, 257 56 Neveklov
Obec Václavice, Václavice 3, 256 01 Václavice
Obec Vojkov, Vojkov 16, 257 53 Vojkov
Obec Tisem, Tisem 36, 257 56 Tisem
Městys Vrchotovy Janovice, Vrchotovy Janovice 2, 257 53 Vrchotovy Janovice

Po nabytí právní moci:

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí, Škroupova 18, 303 13 Plzeň

Vlastní

Protokol o převodu

Datum a čas vyhotovení protokolu:	11. 9. 2020 8:42:32
Typ protokolu:	Z analogové do elektronické
Uživatel:	Mgr. Tomáš Marek
Pozice:	Vedoucí 522 - Tomáš Marek

Dne 11. 9. 2020 8:42:32 ověřuji, že se soubor, který vznikl převedením vstupu v listinné formě do formy elektronické, skládající se z 22 listů, věcně zcela shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvky: **bez zajišťovacího prvku**

Informace o systémové značce: